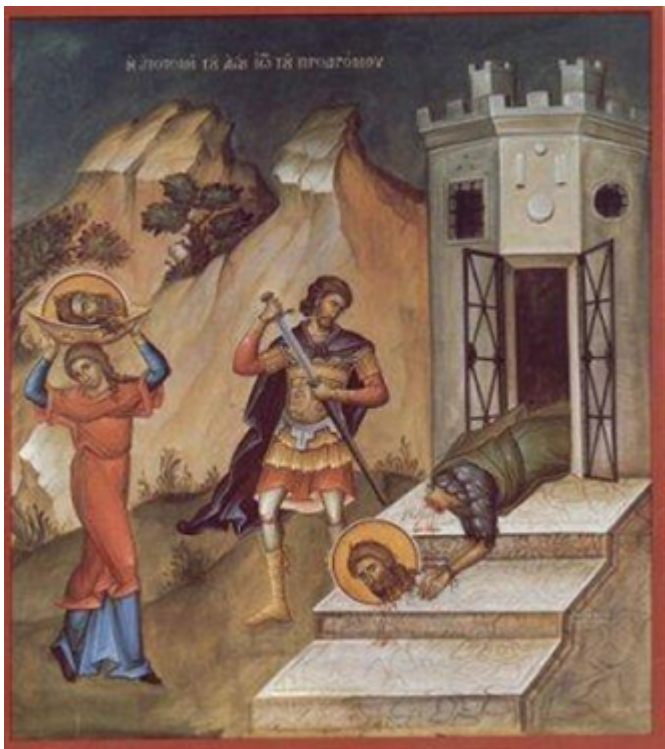

Πρώτη και Δεύτερη εύρεση της τιμίας κεφαλής του Ιωάννου του Προδρόμου

/ [Πεμπτουσία](#)

Στις 24 Φεβρουαρίου έχουμε την εύρεση, την πρώτη και δεύτερη εύρεση, της τίμιας κεφαλής του Τιμίου και ενδόξου προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου. Η μεγάλη μας αγάπη μετά την Παναγίτσα στην Εκκλησία μας. Είναι ο μεγαλύτερος άγιος της Εκκλησίας μας. Και μάλιστα ο πιο στοργικός. Ο κήρυξ της μετανοίας και φοβερός απέναντι στην ανομία, στην αμαρτία και στο κακό, αλλά ο πιο εύσπλαχνος και τρυφερός, απέναντι στον αμαρτωλό, τον πονεμένο και πληγωμένο άνθρωπο. Λίγοι άγιοι της Εκκλησίας μας, να το ξέρετε, είναι τόσο στοργικοί όσο ο άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος.

Γι' αυτό μην τον αφήνετε. Η Εκκλησία μας έχει βάλει δεξιά στον θρόνο του Χριστού την Παναγία και αριστερά, τα ζερβά του Χριστού, όπως λέει το τραγούδι το Θρακιώτικο, τον Άη Γιάννη. Τον Άη Γιάννη τον Πρόδρομο. Και γι' αυτό, τη Σαρακοστή, ψάλλομε στην Παναγίτσα «Θεοτόκε Παρθένε», και το δεύτερο τροπάριο που γίνεται στους εσπερινούς, «Βαπτιστά του Χριστού, πάντων ημών

μνήσθητι». Και μετά τους αγίους αποστόλους και μετά πάλι την Παναγίτσα. Τί ωραία ειν' αυτά! Να τα μάθετε, για να τα λέτε, τις άγιες ημέρες της Σαρακοστής. Λοιπόν.

Όπως ξέρομε από την Ιερά Ιστορία, ο Ηρώδης Αντύπας αποκεφάλισε τον άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο, γιατί τον ήλεγχε, επειδή είχε πάρει τη γυναίκα του αδελφού του, ως γυναίκα του. Την Ηρωδιάδα. Κι ο άγιος Ιωάννης ήλεγχε και στηλίτευε το κακό και την ανομία. Αγαπούσε, όμως, τα θύματα της αμαρτίας. Και τον Ηρώδη αγαπούσε, κι ο Ηρώδης το ήξερε. Παρότι τον εφυλάκισε, δεν ήθελε να τον φονεύσει. Και μάλιστα πήγαινε πολλές φορές στη φυλακή ο Ηρώδης και άκουγε τον Ιωάννη. Ευχαρίστως. Και πολλά απ' αυτά που του έλεγε «εποίει», λέει το ευαγγέλιο του Μάρκου, στο 6 Κεφάλαιο. Έκαμε. Αλλά η Ηρωδιάδα, όμως, δεν τον άφηνε ήσυχο τον Ηρώδη.

Δεν μπορούσε να ησυχάσει, γιατί την ήλεγχε. Κι αντί να μετανιώσει η γυναίκα, εφόνευσε τον Ιωάννη, αντί να φονεύσει την αμαρτία πού 'χε μέσα της και το κακό. Και έφερε το κεφάλι του Προδρόμου, ο υπηρέτης τό 'δωσε στην θυγατέρα της Ηρωδιάδος, και τό 'δωσε εκείνη στη μητέρα της. Και ύστερα πήγαν και τό 'θαψαν στο παλάτι εκεί, σε μια άκρη, στο χειρότερο σημείο, και διέταξε να το θάψουν όσο γίνεται πιο βαθιά, για να μην το βλέπει, πως γίνεται θαμμένο, αλλά να θεωρεί ότι τό 'κρυψαν. Το εξαφάνισαν.

Κι ο άγιος Ιωάννης, λοιπόν, εκεί, παρουσιάστη-κε αργότερα σε δυο μοναχούς που πήγαιναν από τη Μικρασία στους Αγίους Τόπους, να προσκυνήσουν, και τους λέει: «Εδώ είναι το ιερό μου κεφάλι. Θέλω να το βγάλετε και να το πάρετε. Κι εγώ θα σας πω, τι να το κάνετε.» Και καθώς γύριζαν, πέρασαν μέσω Συρίας στην πόλη των Εμεσινών, στα Έμεσα της Συρίας, εκεί που ήταν κι ο άγιος Ρωμανός ο μελωδός, και το έδωσαν σ' έναν κεραμοποιό. Έτσι τους εί-πε ο Άη Γιάννης. «Να το δώσετε σ' αυτόν κι εσείς θα φύγετε. Κι εγώ ξέρω τι θα κάνω.» Τι ωραία! Οι άγιοι φροντίζουν τον εαυτό τους. Όπως η Πορταίτισσα, δεν θέλει να την φροντίσουμε εμείς, μας φρο-ντίζει αυτή. Έτσι κι ο Άη Γιάννης ο Πρόδρομος και όλοι οι άγιοι.

Αλλοίμονο. Εμείς, άμα τους τιμάμε, προσκυνάμε τις εικόνες τους, τιμητικά, και όταν τους βλέπομε, ερχόμαστε σε επιπόθηση και αγάπη και στοργή του πρωτοτύπου, του προσώπου τους, πού 'ναι στον ουρανό, κι όταν τους θυμιάζομε, θέλουν οι άγιοι να τους θυμιάζομε, το λέει και η απόφαση της Ζ' Οι-κουμενικής Συνόδου, που ερύθμισε την Εικονομαχία, και προκύπτει, έτσι, καλό μεγάλο. Κι όταν μιλάμε στους αγίους και τους αναφέρουμε, λένε κι αυτοί τ' όνομά μας στον Θεό. Το έδωσαν, λοιπόν, στον κεραμοποιό, κι εκείνος, ενώ είχε αναδουλειές, άρχισαν οι δουλειές του να πηγαίνουν κάλλιστα. Τόσο πολύ, που δεν ήξερε τι να κάνει τα χρήματα και τα αγαθά που είχε. Και κατάλαβε ότι αυτό προήλθε από τον Άη

Γιάννη. Τι ωραίο! Τι ευλογία!

Και κληροδότησε την τιμία κάρα, την είχε εκεί στο σπίτι του, συνέχεια, με καντηλάκι, με κεράκι, και μ' ό,τι άλλο, και την προσκυνούσε. Και ευχαρι-στούσε τον μεγάλο Βαπτιστή. Κι είπε στην αδελφή του: «Δεν θα την πάρετε. Δεν θα την πας πουθενά. Θα την κρατήσεις εδώ, θα την τιμάς, θα την αγα-πάς, θα την προσκυνάς τιμητικά, και θα έχεις και το καντηλάκι και δεν θα λες στους άλλους τίποτε. Γιατί υπάρχουν και κακοί άνθρωποι. Μην στην πάρει κανείς.» Εκείνη εκοιμήθη, την κληροδότησε σε άλλον, και τελικά έφτασε στα χέρια ενός Ιερομονάχου Ευ-σταθίου, που ήταν Αρειανός.

Οι Αρειανοί πολεμού-σαν τη θεότητα του Χριστού, σαν τους σημερινούς χι-λιαστές. Έτσι. Φοβεροί ήτανε. Και εκείνος την είχε πάρει σ' ένα κελλί που είχε εκεί, σ' ένα ασκηταριό, κι έκανε θαύματα η αγία κάρα. Και τί έλεγε αυτός ο βλάκας; «Εγώ έχω τη σωστή πίστη, γιατί ο Άη Γιάννης θαυματουργεί.» Ο Άη Γιάννης δεν θαυματουργούσε, γιατί είχε αυτός σωστή πίστη. Θαυμα-τουργούσε, γιατί έβλεπε την πίστη των ανθρώπων! Ας πάμε στην Παναγία στη Λούρδη, στο Παρίσι, κάτω εκεί στη Γαλλία. «Είναι», λέει, «αυτοί καθο-λικοί, γιατί θαυματουργεί;» Γιατί βλέπει την πίστη των ανθρώπων η Παναγία. Εδώ θαυματουργεί ο Χριστός και η Παναγία και ο Άη Γιώργης και σε μουσουλμάνους και στο 'να και στ' άλλο. Γιατί τί βλέπει; Την πίστη βλέπει. Την πίστη. Είναι πολύ σπουδαίο. Ο αιρετικός, όμως, έλεγε αυτό. Πήγαν, λοιπόν, οι χριστιανοί, τον άρχισαν με το ξύλο και τον κυνήγησαν και τον έδιωξαν από 'κει πέρα. Και καλά κάνανε.

Έχομε την πρώτη εύρεση, λοιπόν, στο παλάτι του Ηρώδη από τους δύο καλογήρους. Τώρα την πήρε ο κεραμοποιός, την άφησε στην αδελφή του και έφτασε, τελικά, σ' έναν αιρετικό Ιερομόναχο Ευστάθιο. Τον έδιωξαν αυτόν, αλλά εκεί-νος είχε κρύψει την αγία κάρα σ' ένα καλό σημείο, εκεί στην σπηλιά, και δεν την βρίσκανε. «Πάει», λέει, «τώρα. Την πήρε, την πέταξε, τί την έκανε;» Και παρουσιάστηκε ύστερα από χρόνια ο άγιος Ιω-άννης σ' έναν ηγούμενο Μάρκελλο, εκεί κοντά στα Έμεσα, και στον επίσκοπο των Εμέσων Ουράνιο, και τους λέει: «Εγώ είμαι εδώ. Στη σπηλιά. Σας φυλάω όλους. Δεν με ξέρετε. Αλλά εγώ σας ξέρω και σας βλέπω και σας προστατεύω.

Να 'ρθετε να με πάρετε.» Και πήγαν εκεί πέρα, μετά φόβου Θεού και αγάπης πολλής, βρήκαν την αγία κάρα και την έφεραν στην πόλη των Εμεσινών, και την έβαλαν στη μεγάλη εκκλησία. Κι ο άγιος Ιωάννης έκαμε θαύμα-τα μεγάλα, και προστάτευε φανερά τους ανθρώπους, και το είχαν κρυφό καμάρι εκεί στη Συρία. Για την τρίτη εύρεση θα μιλήσομε σε άλλη φάση. Γιατί χάθηκε πάλι εκεί και βρέθηκε μετά αλλού, αλλά δεν είναι τώρα η τρίτη εύρεση. Έχομε την πρώτη και τη

δεύτερη εύρεση του αγίου Ιωάννου.

(Αρχιμ. Ανανίας Κουστένης, Χειμερινό Συναξάρι, τ. Β΄, σ.145-151)